

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 154.

Ottende Session.

44de Møde.

Tirsdagen den 3die Februar.

(Fortsat.)

Nørgaard (forts.): Jeg troer saaledes, at Forsamlingen, ved nærmere at overveje denne Sag, vil see, at Udvalgets Fleertal har truffet det Rette, forsaavidt Realiteten angaaer, men kan Sagen formes anderledes, saa er det mig ogsaa ligegyldigt; jeg fordrer ikke Mere end hvad der er Ret i denne Henseende; jeg fordrer ikke, at man skal begunstige Brofornsyderne. Det er netop den retfærdige Bærel, som Udvalgets Fleertal har tænkt at ville trække endeel af paa Staten, til Gjengæld for, at Staten har begaaet det Feiltrin at frigive andre Brofornsydere. Udvalgets Fleertal har ikke i sjerne Maade istude at begunstige Brofornsyderne mere, end hvad de med Ret og Skjal tilkomme. Ingen skal være mere villig end jeg til mellem 2den og 3die Behandling at conferere med den høitærede Indenrigsminister, om hvorvidt et Forslag i den Henseende kan formes saaledes, eller hvorvidt man kan naae samme Maal ad anden Veie end den, som Fleertallet har paapeget, men Udvalgets Fleertal indseer ikke, at man kan gaae videre i sine Indrømmelser, dersom man ikke ligefrem skal forurette Brofornsyderne, og jeg har den Overbeviisning, at intet Medlem i den høitærede Forsamling vil række Haanden dertil. Det er ogsaa det Punkt, som jeg her omtaler, der har foranlediget Udvalgets Mindretal til at gaae ind paa den Indrømmelse, som det har gjort i en Ændring til § 6. Forøvrigt skal jeg kun

tilføie, at hvad Udvalgets Fleertal har foreslaaet, nu ikke i nogen Maade gaaer videre, end hvad der i forrige Aar postivt er udtalt i Erklæringer fra Aalborg, Viborg, Randers og Hjørring Amtstraader, og hvori det udtrykkeligt er udtalt, at de større Communer bør komme Brofornsyderne tilhjælp, og hvor Statskassen i tidligere Tid har modtaget Betaling for Broer, som ere overdragne ved kongeligt Skjøde, der bør Statskassen udrede Afsløsningssummen. Men vi ere ikke engang gaaede saavidt i vore Forordninger, vi have kun for de kongelige Skjoder for Broer sat det saaledes, at Staten skulde tage Deel med det Hälve i Afsløsningen ved de Broer, hvorfor den i sin Tid har modtaget Betaling. Forøvrigt gaaer vort Forslag med Hensyn til de øvrige Broer kun simpelthen ud paa, at det overlades den høitærede Indenrigsminister at bestemme, hvor stor en Deel han efter de forskjellige Forhold finder passende at komme vedkommende større og mindre Communer imøde med; dette er min Tanke, og jeg vil bede den ærede Forsamling nøie at overveje, om jeg gaaer forvidt i mine Forordninger.

Det er vel noget mindre Behageligt for mig, netop fordi jeg tidligere har indbragt denne Sag i Thinget, og saaledes dengang forskaffet mig adskillige Dphlysninger, at jeg saaledes paa en vis Maade nu nødes til at meddele flere specielle Dphlysninger, end jeg ellers vilde, men, da Forholdet er af en saa forqvaklet Bessaffenhed, og der udtales en vis Tvivl om, at det, jeg har fremsat i Betænkningen, ikke skulde forholde sig ganske rigtigt, saa nødes jeg til at statuere enkelte Exempler, men, naar jeg nu saaledes citerer enkelte Exempler, maa jeg bemærke, at jeg for det Første